

Cicle A
II Pasqua
Primera lectura

Un referent ideal

El text de la primera lectura del segon diumenge de Pasqua forma una unitat literària de pocs versets. D'aquestes unitats que introdueixen o resumeixen fragments més llargs de text se'n diuen "sumaris". El d'avui, juntament amb el que es troba a Ac 4,32-35, formen els dos famosíssims sumaris que descriuen la vida de la primera comunitat cristiana.

Pel que fa a la seva capacitat de resum, val a dir que alguns dels trets, que configuren la vida de la comunitat ideal, seran desenvolupats en fragments més llargs: Així, la predicació dels apòstols es desplega en els grans discursos de Pere (Ac 2,14-36; 3,11-26; 4,8-12), els prodigis dels apòstols seran explanats per la guarició de l'invàlid, narrada immediatament (Ac 3,1-10), la venda de les propietats quedarà reflectida en positiu per la donació de Bernabé (4,36-37) i en negatiu per l'episodi d'Ananies i Safira (5,1-10).

Altrament, es fa difícil pensar que el text sigui la crònica d'una situació que es donava històricament d'aquesta manera. I més, si es tenen en compte els diversos conflictes que apareixeran al llibre dels Actes (l'atenció a les vídues del heHenistes, el problema de la circumcisió). És més coherent pensar que es tracta d'un text que proposa un estil de vida ideal. És un text que actua de referent. En aquest sentit, podríem recordar que està a la base de tots els moviments de reforma que s'han donat dins l'Església i que quan hom s'ha volgut desempallegar de corrupteles i mecanismes de poder, ha anat a parar en aquest text, cercant d'emmirallar-s'hi per trobar la puresa ideal del seguiment a Jesús.

També per a nosaltres és referent i proposta. En ell hi ha inclosos els pilars en què es basa la comunitat fidel al projecte de Jesús: ensenyament/predicació, comunitat de vida, pregària i eucaristia.